

Nr 107.

Av herr **Heiding m. fl.**, *Om anslag till kostnader för berberisbuskens utrotande.*

Under dessa för jordbrukets utövare så brydsamma tider böra alla åtgärder vidtagas som kunna råda bot eller lindra de svårigheter som uppkomma. Så åstadkomma t. ex. växtsjukdomar av olika slag stora skador årligen. En av dessa växtsjukdomar är svartrosten, vilken sprides genom berberisbuskens förekomst. Gjorda utredningar utvisa att smitta kan spridas och vålla avsevärd skada på kilometerlånga avstånd från berberisbuskar.

Under de senare åren har kännedomen om berberisbuskens förekomst i vårt land blivit högst väsentligt ökad bland annat genom det kartlägningsarbete över buskens utbredning, som företagits särskilt i Södermanland och Uppland. Man har därigenom fått större möjligheter att göra en tillförlitlig jämförelse av berberisbuskens och svartrostens utbredning. I Kalmar län, där berberisbusken förekommer i stor utsträckning, har svartrosten åstadkommit mycket svåra skador å skörden i all synnerhet under föregående år. Särskilt vårvetet har varit svårt angripet av rost varvid i de allra flesta fall endast halv skörd erhållits.

Att en total utrotning av berberis även inom de delar av landet där busken förekommer rikligast, är tekniskt och ekonomiskt möjligt, bevisas av redan gjorda erfarenheter.

Den i Sverige gällande lagen om berberisutrotning på viss mark tillkom som bekant år 1918 och trädde efter vederbörliga framställningar snart i tillämpning inom flertalet av de län, där berberisbusken fått stor spridning. Till en början var det emellertid svårt att få fart i utrotningsarbetet inom samtliga län där berberisbusken förefinnes, enär man icke till fullo insett den fara som förelegat för svartrostens spridning.

Genom de skadegörelser som alltmer uppkommit har ett starkt intresse för ett fullständigt utrotande av berberisbusken gjort sig gällande, men den ekonomiska krisen har gjort det omöjligt för jordbrukarna att bekämpa berberisbusken i den utsträckning som vore önskvärd.

På grund av den rådande arbetslösheten vore det lämpligt att nu igångsätta ett fullständigt utrotningskrig mot berberisbusken. Visserligen kan icke så stort antal arbetare få sysselsättning efter de utrotningsmetoder — saltning och besprutning — som nu förekomma, men det vore likväl en sysselsättning med ett i alla avseenden nyttigt och produktivt arbete.

Kungl. lantbruksstyrelsen har i skrivelse den 29 augusti 1932 anfört, att för den händelse Kungl. Maj:t ärnade för riksdagen framlägga förslag till ny lag om utrotande av berberisbuskar, det för ändamålet erforderliga an-

slagsbeloppet torde kunna uppskattas till 25,000 kronor. Av styrelsens framställning framgår vidare, att, när å förevarande anslag den 30 juni 1933 torde komma att förefinnas en reservation av 4,800 kronor, för beviljande av statsbidrag enligt i ämnet nu gällande kungörelse (nr 992/1918) något anslag för nästa budgetår icke behövde äskas av riksdagen.

Enligt vår mening är denna fråga så betydelsefull för landets jordbruk att ett större anslag — exempelvis 50,000 kronor — bör upptagas för att möjliggöra berberisbuskens bekämpande på ett mera effektivt sätt än vad hittills varit fallet. Det torde således icke förefinnas skäl för ett uppehåll eller en inskränkning av utrotningsarbetet tills den nya lagen kan komma att träda i kraft.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte för nästa budgetår till bestridande av kostnader för berberisbuskens utrotande anvisa ett extra reservationsanslag av kronor 50,000.

Stockholm den 19 januari 1933.

Arthur Heiding.

K. A. Westman.

Ivar Pettersson,
Rosta.

Ejnar Jonsson,
Mörbylånga.

Nr 108.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Brädefors**, om omedelbart offentliggörande av alla hemliga fördrag och överenskommelser med andra stater.

(Motionen återtagen.)